
Pasen

In het vorige nummer schreef ik over onze gezondheid: “Het lijkt me een bijna vanzelfsprekende plicht om goed te zorgen voor je lichaam. Een gezond mens kan immers zijn verplichtingen (thuis, werk) nakomen en meer betekenen voor zijn omgeving.”

Ik had er toen geen idee van dat nog geen vijf weken later een totaal andere gezondheidssituatie zou ontstaan, die drastisch ingrijpt in ons leven en de Paastijd en Pasen plotseling in een volkomen ander licht plaatst.

Geen Mattheuspassion in de concertzalen, geen Passion en geen sport op TV. Het wereldnieuws draait om het virus. Het “lijkt” plotseling vrede. Er staan andere belangen op het spel. En niemand weet hoelang het gaat duren.

Elk land probeert te voorkomen dat het helemaal uit de hand loopt. Inmiddels is dat al op een aantal plaatsen gebeurd en wacht men elke dag angstig af of het morgen nog erger wordt. En wat er moet gebeuren als het virus in verkrotte buurten, sloppenwijken of vluchtelingenkampen toeslaat, daar denken we liever niet aan.

Geen uitgaansleven, en de culinaire activiteiten beperken zich vooral tot de eigen keuken. Zelfs de kerken, toch niet de plekken van grote, massale bijeenkomsten hebben de activiteiten stilgelegd; de bisschoppen en priesters weten even niet wat te doen. Onze koning stak ons oprecht een hart onder de riem.

Naar het werk gaan en werken is niet meer vanzelfsprekend. Maar tegelijkertijd is het voor iedereen in de zorg, verpleeghuizen, huisartsenpraktijken en in de ziekenhuizen alle hens aan dek, nauwelijks tijd om aan iets anders te denken. Maar ook in andere sectoren wordt volop een beroep gedaan op ondersteuning om de wezenlijke functies in stand te houden: veiligheid, onderwijs, gemeentelijke diensten enz. We beseffen weer hoe belangrijk die mensen zijn en de blijken van waardering en bewondering zijn voor hen meer dan passend.

We zien dat er veel goeds in mensen bovenkomt. Hoe verrassend mooi zijn de op onze ramen geplakte harten: een prachtig gebaar met inzet van voor mij nog onbekende kinderen in Linden. En... we ervaren duidelijker dan anders wat minder belangrijk is -misschien zelfs overbodig - maar ook hoe wezenlijk de verbinding met de gemeenschap is. De bijzondere situatie biedt ongewild meer gelegenheid tot beschouwing en afstand dan anders in de vastentijd.

Na de vasten komt Pasen, het feest van bevrijding, van hernieuwd leven.

De natuur laat het ons zien. We gaan toch weer zaaien en er komt ook weer een oogst.

De gevolgen van de virusaanval zijn nog niet te overzien. Economisch en sociaal zullen de gevolgen zo groot zijn dat niet alleen de draad hoeft te worden opgepakt als de aanval is geluwd. We moeten nieuwe oplossingen bedenken. Maar misschien hebben we ook iets geleerd. Ik denk en hoop dat solidariteit en samenwerking –ook op wereldschaal – de wezenlijke bestanddelen van de oplossing zullen zijn. We zullen ook voor keuzes staan, want de coronacrisis overschaduwde de andere grote problemen wel even maar opgelost zijn ze niet.

Als we met die houding richting Pasen gaan -desnoods met wat uitstel- dan mogen we elkaar toch een Zalig Pasen toewensen.

JvdB

